

MAAILMAN PARANTAJAT RY

Väinö Hotti

Villakoiran ydin

Raja Jumalan valtakunnan ja maailman välillä on hämärtynyt. Ongelma alkoi jo 300 – luvulla, jolloin kristinusko tuli Rooman valtionuskonnoksi. Kirkko ”ei halua olla muukalainen maailmassa”, vaan haluaa ”asettua näyttämölle” (Karl Barth).

TÄNÄÄNKIN TIETYT KRISTILLISET PIIRIT HAMUAVAT VALLANKAHVAAN – MAAILMAN PARANTAMISEKSI! Asialle vihkiytyneet johtajat värväävät uskovia **muukalaislegioonaan** (Hebr.11:13) Herran kansan etuuksien puolustamiseksi! Voi sitä intoa; lähes uskonsota! Tämä on yleinen liikekannallepano. Kukaan ei saa jäädä tästä kisasta pois! Uskovien tehtävänä ei olekaan enää pelastuksen sanoman julistaminen, vaan YHTEISKUNNAN MUUTTAMINEN.

300 - luvulla kirkko ja maailma yhdistyivät; kirkko tuli maailmaan ja maailma kirkkoon. Kaikki rajat kirkon ja maailman väliltä poistuivat; molemmat ”pullikoivat samassa liemessä”! Näiden kahden välillä vallitsee täydellinen symbioosi; ei ole mahdollista sanoa, kumpi on potilas ja kumpi lääkäri. Jako ei kerta kaikkiaan toimi. Kummastakaan ei ole toisen auttajaksi - eikä parantajaksi. Syntyi ”epäpyhäallianssi”.

Sekavuudesta johtuen sekä evankelioimis – että lähetystyö ovat jumissa. Kansankirkossa ”jako kahteen” ei ole sallittua. Olemme yhtä ja samaa joukkoa. Periaatteessa tämä on ensimmäisen uskonkappaleen kristillisyyttä. Olemme saman isän lapsina yhtä maailmanlaajuista perhettä. Kaikki ovat kristittyjä jo lapsesta lähtien.

Martti Luther avaa meille millaista oli elämä ennen uskon tuloa ja sen jälkeen:

”Niin, me olimme silloin vajonneina niin kauhistavaan pimeään, ettemme kyenneet mitään asiaa oikein arvostelemaan. Mutta nyt, kun evankeliumin valo välkehtii, alistamme kaikki elämäntutsumukset maailmassa varman ja erehtymättömän arvostelumme alaisiksi” (Martti Luther, Gal.kirj. sel.s.259).

”Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat pysyvät jumalattomina, eikä yksikään jumalaton ymmärrä tätä, mutta taidolliset ymmärtävät” (Dan.12:10).

”Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys! (Matt.6:23).

”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan” (1. Kor.2:14,15).

Vaalikuume

Vaalit lähestyvät ja samalla eri tahot intoutuvat tuomaan esille omia arvojaan ja ehdokkaitaan. Kaikki tietysti pyrkivät saamaan liikkeelle näyttäviä esitteitä ja päteviä kansalaisia. Nasevuus on eräs tärkeä mainoksen ominaisuus. Ryhmän aate tulisi saada selville jo muutamasta sanasta. Myös Kristilliset (KD) ovat aktivoituneet vaalityöhön. Heillä nimenomaan on ollut ongelma oman aatteensa suhteen. Viime vuosina KD on ikävällä tavalla sulautunut massaan. KD tulisi mielestäni

antautua kokonaan **kristillisen uskon puolueeksi** – siinä olisi mandaattia kyllin! Tänään ei yksikään puolue (ei edes KD) ole puhtaasti kristillinen puolue. Eikö kristinusko olisi yhden puolueen väärä? Mielestäni tälle puolueelle olisi selkeä tilaus ja markkinarako!

”Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle” (Room.1:16).

Ei määrä vaan laatu

Pyritään haalimaan mahdollisimman suuret joukot ehdokkaita. Entä jos yksikin todella innokas ja palava lamppu Arkadian mäelle olisi riittävä?! **”Parempi pyy pivossa kuin kymmenen oksalla.” Parempi yksi Johannes Kastaja kuin kymmenen kieltäjä Pietaria!** Eduskuntatalo olisi mahtava saarnatuoli! Jos siellä joku toisi väärentämättömänä Jumalan sanan esille, kohta media olisi täysilukuisena paikalla – ja evankeliumi menisi eteenpäin kulovalkean tavoin. Hallitseeko arkuus ja pelko tämän päivän kristittyjä samoin kuin opetuslapsia ennen helluntaita?

”Pois ihmispelko heitä Ja pelkää Jumalaa, Ken käypi Herran teitä. Se avun hältä saa. Maailman voipi voittaa Vain usko Kristukseen. Suo Herra armon koittaa, Tuo rauhan kansalleen” (Vvk.176:2).

Jeesuksen esimerkki

Jeesus joutui vallan saleihin sidottuna (Pilatuksen palatsi). Onko tämä esimerkkinä tämän päivän uskovalle? Avautuuko tie Arkadian mäelle vain ”sidotulle uskovalle”? Muut jäävät rannalle. Tänään on laitettu rukousmyllyt pyörimään, että mahdollisimman moni ”kristillinen vaikuttaja” pääsisi eduskuntaan. Mutta onko todellinen valinta sidottu-vapaa – välillä?

”Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi” (Joh.8:36).

”Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orjia” (1. Kor.7:23).

”Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen” (Gal.5:1).

Kristityn ylin ohjesääntö on lähetyskäsky:

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt.28:18-20).

Mikä on totuus?

Pilatus ei tuntenut totuutta. Onko aikamme poliitikoilla sama ongelma? Toki eduskunnassa jokainen kailottaa ”omaa totuuttaan”. Eduskunnassa yleisesti toimitaan ”populismien ehdoilla”. Siihen ei kuulu kiinteä sitoutuminen mihinkään ideologiaan – ei edes kristinuskoon. Pikemminkin olemme tekemisissä jatkuvasti muuttuvan **relativismin** kanssa.

”Jeesus vastasi: ”Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä”. Niin Pilatus sanoi hänelle: ”Sinä siis kuitenkin olet kuningas?” Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen

syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni." Pilatus sanoi hänelle: **"Mikä on totuus?"** (Joh.18:36-38).

Paavali käännnytti

Paavalikin oli sidottuna poliitikkojen edessä. Muutama vuosi sitten Suomen kirkossa oli kädenvääntö siitä, saako rippikoulussa käännnyttää. Teologit kiirehtivät vastaamaan kilpaa: **"Kirkko ei käännnyttä ketään!"** Lieneekö kirkon teologia siitä muuttunut? Taitaa olla populistinen psykokirkko edelleen samoilla linjoilla! Kääntyminen ja käännnyttäminen kuuluvat kuitenkin "kristinuskon rautaiseen ytimeen":

"Totisesti minä sanon teille: **ellette käännny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan**" (Matt.18:3).

"Tehkää siis parannus ja **käännnykää**, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois" (Apt.3:19).

"Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, **että he käännnyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö** ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa" (Apt.26:17,18).

Paavalilla itsellään oli voimakas kääntymiskokemus:

"Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan, ja niin minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta. Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkiin saakka. **Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella, näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä, ja me kaaduimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.' Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat'" (Apt.26:9-15).**

Sitooko kansanedustaja "käännnyttämiskielto"? Tämähän merkitsisi sanan- ja uskonnonvapauden rajoittamista! Siihen olisi puututtava – ja nimenomaan kristittyjen taholta!

Paavali suoritti käännnyttämistehtävänsä myös vallan saleissa – ja jopa vankiloissa! Olosuhteet eivät vaikuttaneet Paavalin todistusintoon:

"Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot." Niin Agrippa sanoi Paavalille: **"Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi"**. Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljon, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoiseksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuunottamatta" (Apt.26:27-29).

"Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin **me koetamme saada ihmisiä uskomaan**" (2. Kor.5:11).

”Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä” (Apt.16:25).

KIRKON KUOLEMAN SAIRAUUS

”Ihmisten huolien ja vaikeuksien hälventäminen ei ole mitenkään erityisesti kristillinen tehtävä. Joka sellaiseen ryhtyy, tietäköön ja tiedostakoon sen, mitä saksalainen teologi Hans Asmussen sanoi kerran jollekin papille: ”Tämä ihminen odottaa sinulta sellaista, millä ei ole mitään tekemistä sinun pappiskutsumuksesi kanssa.” Epäuskaiselle ihmiselle kirkolla ei kirkkona pitäisi olla Jumalan lain julistamisen ohella muuta annettavaa kuin kehotus kääntymiseen ja Jumalan armon omistamiseen” (Lasse Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.29).

”Kirkkomme toiminnalle näyttää olevan tunnusomaista toisaalta yrittelijäisyys ja puuhailu aloilla, jotka vaivoin ovat selitettävissä sen tehtäviin kuuluviksi, ja toisaalta ennennäkemätön haparointi oman tehtävänsä toteuttamisessa uusien virtausten keskellä” (emt.s.42).

”Kirkko, joka ei rohkene esittää Jumalan vaatimuksia ihmisille, vaan myötäilee heidän odotuksiaan ja veljelee ihmisten kanssa heidän totuudenetsinnässään, on pettänyt kutsumuksensa” (emt. s.44).

”Seurauksena on luonnollisesti julistuksen muuttuminen yleisuskonnolliseksi. Kristillisyyden mitaksi tulee osallisuus kirkon tapoihin ja toimituksiin. Armosta tulee Kristuksen työstä irrotettua Jumalan yleistä armahtavaisuutta, laki muuttuu moraalisaarnaksi, jonka ytimenä on Jeesuksen esimerkin seuraaminen ja lähimmäisen rakastaminen...Lakiuskonnollisuutta on puhtaimmillaan kääntymättömien ihmisten aktivoiminen elämään kristityn elämää...kirkon kuolleita jäseniä koetetaan saada kasvamaan uskossa ja vahvistumaan hyvissä teoissa, Koko surkeuden taustana on väärä seurakuntanäkemyk, jonka mukaan kaikkia sanankuulijoita kohdellaan kristittyinä” (emt. ss.44,45).

”Saarna, joka pidetään tavalliselle kirkkoyleisölle, saa olla kuinka tekstille uskollinen tahansa, mutta jos siinä ei esitetä kristinuskon joko – tahi –vaatimusta, niin se ei pohjimmaltaan ole kristillinen eikä uustestamentillinen” (emt. s.47).

”Se, että joukot vieraantuvat kirkon sanomasta, ei kirkkoa huolestuta; tärkeämpää on, että nämä vieraantuneet saadaan aktivoituksi päättämään kirkon asioista” (emt. s.48).

”Saarnamies, joka ei ota todesta ihmisten vieraantuneisuutta Jumalasta missä muodossa se sitten ilmeneekin, vaan ryhtyy innostamaan heitä maailman muuttamiseen, ei ole uskollinen lähettäjälleen” (emt. s.49).

”Maallistuneen kirkon muuan mielivirsi on väite, jonka mukaan aikamme ihmiset ovat muutenkin jo niin ahdistuneita, ettei heidän hätäänsä saa enää lisätä julistamalla heille Jumalan käskyjä ja puhumalla Jumalan vihasta ja rangaistuksesta. Ahdistuneita he epäilemättä ovat, eri asia kuitenkin on, onko tämä ahdistus Jumalan aiheuttamaa murhetta ja onko evankeliumi, hyvä sanoma Kristuksen työstä, vastaus tähän ahdistukseen” (emt.s.50).

”UT:n seurakunnalle antamien määreiden soveltaminen nykyisiin historiallisiin kirkkolaitoksiin on tavattominta harhauttamista, mitä kirkkohistoria tuntee” (emt.s.55).

”Kirkko, joka ei osaa kirotta, ei osaa myöskään siunata” (emt. s.46).

”Ensimmäisten vuosisatojen tilanteessa, joka oli lähetystilanne usein vainojen keskellä, merkitsivät ekklesia ja näkyvä kirkko jotakuinkin samaa” (emt. s.58).

”Sen tähden on sanottava: hokekoon vallitseva teologia vaikka ikuisesti mieliteemaansa: kirkko on Kristuksen ruumis, niin eivät kirkon epäuskoiset jäsenet koskaan muutu Kristuksen omiksi, ellei Pyhä Henki saa heitä herättää ja johtaa Kristuksen tuntemiseen. Jos nykyprotestanttinen teologia itsepintaisesti pysyy väitteessään, jonka mukaan Kristuksen seurakunta maan päällä ei ole uskovien summa, niin on kysyttävä: keitä ihmeessä tuohon seurakuntaan vielä kuuluu, nimikristittyjä vai jumalattomia, tokko vielä pakanoitakin?” (emt.66).

”On turha vedota sen jäsenten uskon eriasteisuuteen, eettiseen kypsymättömyyteen ja kilvoittelun keskeneräisyyteen, kun kaikkialla kuhisee ihmisiä, joilla ei ole vähäisintäkään aikomusta edes kysyä Jumalan tahtoa elämänsä eri tilanteissa saati sitten uskoa häneen” (emt. s.69).

”ei ketään voida pitää ehdottoman varmasti kristittyinä ja mikä vielä tärkeämpää, kenestäkään ei voida varmasti sanoa, ettei hän ole kristitty” (emt. s.72).

”Jumalanpalvelusjärjestys on kyllä adiafora-asioita, mutta kuitenkin olen sitä mieltä, että mitä enemmän teennäisiä kumarruksia ja eleitä, mitä enemmän vaippoja ja kauhtanoita ja niiden kantajia alttarilla, sitä vähemmän sanoman perille menemistä... Sillä, jonka mielestä hyvä sanoma Kristuksesta on tärkein asia, joka on saatettava kaikkien ihmisten tietoon, on tuskin aikaa paneutua liturgis-mystisiin menoihin, jotka epäilemättä juontavat juurensa keskiajan synkimmästä sydämestä. Kirkkomme, joka muuten suuresti arvostaa apostoleilta perimiään tapoja kuten lasten kastamista, tulisi myös oppia heidän koruttomuudestaan” (emt. ss.76,77).

Menneiden vuosien opetukset

Hengellisen sanomien vieminen yhteiskunnan päättäviin elimiin ei ole helppoa. Arkadian mäellekin sitä on yritetty viedä – tosin huonolla menestyksellä. Yleinen toteamus lienee, ettei eduskunnassa tarvita Jeesusta eikä Raamattua – eikä evankeliumia. Itselläni on vähäinen kokemus kunnanvaltuustosta. Siellä ei ole hengellisille arvoille tilaa. Uskova on siellä kuin ”kala kuivalla maalla”. Nykyiset kansanedustajat eivät ole useinkaan pitäneet sielunpelastusta, Jeesusta ja Raamattua esillä. Tässä mielessä homma on heiltä ”hukassa”. Tilannetta ei paljon paranna sisäänlämpiävä ”raamattupiiri”. Suomen kansa ei siitä paljon ”kristillisty”:

”Niinkuin ketut raunioissa ovat sinun profeettasi, Israel” (Hes.13:4).

Kansanedustajien suusta on ollut vaikeaa ”lypsää” heidän **uskontunnustustaan**. Vaitiolollaan he ovat päinvastoin yhtyneet Pietarin tunnustukseen: EN TUNNE SITÄ MIESTÄ!

Uskovan ei ole lupa vaieta:

”Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: ”Opettaja, nuhtelee opetuslapsiasi”. Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat” (Luuk.19:39,40).

”Mutta sitten he sanoivat toisilleen: ”Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, niin me joudumme syyllisiksi” (2. Kun.7:9).

”Huuda täyttä kurkkua, älä säästä, korota äänesi niinkuin pasuna, ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä” (Jes.58:1).

Kaupungin menestys

”Ja harrastakaa sen kaupungin menestystä, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidän menestyksenne” (Jer.29:7).

Jos kansanedustaja alistuu ”käännytyskieltoon”, hän ei harrasta Suomen kansan **todellista menestystä!** Hän ei tällöin myöskään ole Herran todellinen opetuslapsi. On kysymys menestymisestä ”sielun asiassa”. Toteuttaessaan lähetyskäskyä uskova harrastaa kaupunkinsa menestystä. Jos taas uskova vaikenee hyvästä sanomasta, hän toimii kaupunkinsa häviöksi ja onnettomuudeksi. Hän ei ole tällöin suolana eikä valona. Häntä voidaan verrata ”puolivillaiseen Lootiin”, joka löi laimin todistustehtävänsä Sodomassa.

”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon” (Snl.28:13).

Sama agenda

Kun on seurannut vaalimainontaa, kristillisten agenda noudattelee pitkälti muiden ryhmien esityslistaa; ulvotaan yhdessä susien kanssa. Puuttuu oma identiteetti! Halutaan korostaa mm. sanan- ja uskonnonvapautta, ilmastokysymyksiä jne. Mistä löytyy kansanedustaja, joka julistaa ”ristin pahennusta”?

Onko sanoma?

Aikoinaan parooni **Paul Nicolay** valitessaan puhujia kyseli: **”Onko hänellä sanoma?”** Tämä kysymys tulisi esittää myös kansanedustajakandidaatien kohdalla. Kun on kyseessä KD:n ehdokas, tulisi vielä täydentää kysymystä: ”Onko hänellä ”kristillinen” sanoma? Tähän liittyy se, että hän itse on tullut uskoon ja on ns. tunnustava kristitty.

Mitä uskovon tulisi tunnustaa? 1. Kertoa omasta uskoontulostaan. 2. Kertoa Jeesuksesta. 3. Kehottaa ihmisiä parannukseen. 4. Puhua uudestisyntymisen välttämättömyydestä. 5. Puheen tulisi olla raamattukeskeistä. 6. Lopunajan tapahtumat (eskatologia) tulisi olla keskeisesti esillä. 6. Hänen tulisi keskittyä ”tuonpuoleisiin”. Uskova on ”uuden aionin” kansalainen.

Pärstäkerroin

Joskus näyttää siltä, että KD:n edustaja pelkällä ”läsnäolollaan” täyttää virkansa ja ansaitsee leipänsä. Toisaalta ei riitä, jos silloin tällöin sanoo jotakin ”kristillistä”. Kristittynä oleminen on ”kokopäivätyötä” (24/7). Uskovon työväline on Jumalan sana: evankeliumi **”on Jumalan voima”** (Room.1:16). Kristillisyyksi ei ole ”päällystakki”, jonka uskova voi heittää nauaan lähtiessään työpaikalleen (esim. eduskuntaan). Tällainen uskova on ”valeuruskova”.

Moraalinvartija?

Näyttää joskus myös siltä, että KD:n kansanedustaja tyytyy pelkkään kansalaisten moraalin vartiointiin. Tämä on vääristynyttä ja hedelmätöntä lain julistusta. Evankeliumin julistaminen ei ole samaa kuin ”moralisointi”. Näitähän eduskunnassa riittää ilman KD:n. Näin varsinkin nyt

seksiskandaalien aikaan. Kristillisyyttä ei ole samaa kuin ”kansalaiskunto”. KD:n edustajien tulisi pyrkiä tekemään ihmisistä ”taivaskuntoisia”. Muutoin heidän työnsä yllä lepää rikkaan miehen tuomio:

”Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön’ (Luuk.12:20).

Laki ja evankeliumi

Ei sovi unohtaa, että uskova on aina ”evankeliumin asialla”. Evankeliumiin kuuluu saumattomasti laki ja evankeliumi. Tarvitaan sekä lain että evankeliumin terä. Ihmiset tulee ensin lain kautta saattaa synnintuntoon. Sitten tulee julistaa evankeliumin vapauttavaa sanaa. Tänään kristillistä etiikka yritetään syöttää kääntymättömille suomalaisille. Tämä on suosittu harhaoppi Suomen Siionissa.!

Paavo Ruotsalainen:

”Paavo ei väsynyt varoittamasta ihmisiä siitä, että he väärässä järjestyksessä yrittivät tehdä hyviä tekoja – ennen kuin olivat päässeet Kristuksen sisälliseen tuntemiseen” (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.326).

”Älä vain suruttomia pane Herran töihin.”

Avoimin kortein

Tänään KD:n edustajat kulkevat ”sammutetuin lyhdyin”. Tämä on ”lumekristillisyyttä”. Vaalikampanja tulisi käydä ”avoimin kortein”. Sen tulisi olla ”läpinäkyvä”. KD:n kohdalla se merkitsee, että avoimesti tuodaan esille, ”minkä sortin sosialisteja ollaan”. Tänään tilanne on vääristynyt niin paljon, että tilanne vaatisi julisteet: KRISTILLINEN MAAILMANPARANNUS!

Tällä julisteella on tietysti se vika, ettei **se saa tukea Raamatusta**. Meitä ei ole kutsuttu parantamaan maailmaa, vaan evankelioimaan ja pelastamaan sitä. Meidän tulee julistaa:

”Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta” (Apt.2:40).

”Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään... Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat” (2. Piet.3:7,10).

Maailman parantajat = maailman rakastajat

Maailman parantajat populistisena liikkeenä ovat samassa liemessä maailman kanssa ja vetävät sen kanssa ”yhtä köyttä”.

”Te avionrikkokat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen” (Jaak.4:4).

*”Näin sanomalla Paavali siis todistaa **Pyhän Hengen antamalla pohjattomalla vihalla** vihaavansa maailmaa, ja maailman vuorostaan **pohjattomalla, pahan hengen antamalla vihalla** vihaavan häntä; on kuin hän sanoisi: Ei mitenkään voi olla mitään sovinnollista suhdetta minun ja maailman välillä”* (**Martti Luther**, Gal.kirj. sel. s.695).